

ΝΤΕΦΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

- ΛΑΪΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
- Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
- Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ
- ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ
- Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΗΜΕΡΑ

- Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
- Ο ΕΥΡΩΕΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
- ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ
- ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ
- ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ ή ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ;

ΑΚΗ ΠΑΝΟΥ

ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΑ ΠΩ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

Οι δίσκοι που σηματοδίνουν την εποχή μας

Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ - Κ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΗ
ΕΠΙΒΑΤΗΣ
με την ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΟΡΜΠΑΛΑ

ΣΤ. ΚΡΑΟΥΝΑΚΗ - Κ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΗ
ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΑ ΧΕΙΛΙΑ
ερμηνεύει η ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΥ
ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ
με τον ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΥΤΡΑ

Δ. ΜΟΥΤΣΗ - Κ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΗ
ΦΡΑΓΜΑ
Σ. ΜΠΕΛΛΟΥ - Δ. ΜΟΥΤΣΗΣ
και Λ. ΚΗΛΑΗΔΟΝΗΣ - ΑΛΚ. ΠΡΩΤΟΥΨΑΛΤΗ

ΑΡΛΕΤΑ
ΕΝΑ ΚΑΠΕΛΟ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ΤΑ ΜΠΑΡΑΚΙΑ
μια παραγωγή του ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΤΣΗ
ΑΠΟΠΕΙΡΑ
με την ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΑΝΟΥ

Λ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ - Μ. ΚΡΙΕΖΗ
ΣΑΜΠΟΤΑΖ
ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΜΙΔΑΣ

ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ
οι μεγάλες επιτυχίες του ΗΛ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
με την Χορωδία Κακίτση.

και:
ένα σημαντικό έργο
ΣΤΑΜΑΤΗ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ
ΚΥΡΙΕ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ένα λαϊκό ορατόριο
με τον Γ. ΚΟΥΤΡΑ και την Ε. ΒΙΤΑΛΗ

η μεγάλη φετεινή επιτυχία
ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΣΜΥΡΝΕ·Ι·ΚΑ

ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ
ΚΟΜΠΑΝΙΑ
μια παραγωγή του ΔΙΟΝΥΣΗ
ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΙΩΤΑ ΒΕΗ
στα δημοτικά της

ΝΤΕΦΙ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 6449.105
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308

ΤΕΥΧΟΣ 1
1982

ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

Για αναδημοσίευση κειμένων-σχεδίων
και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ
απαιτείται άδεια από τον εκδότη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΥΣΗ ΑΝΑΓΚΗΣ	1
ΣΧΟΛΙΑ	4-12
Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ	14-16
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	17-21
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	22-23
ΛΑ-Ι-ΚΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ	24-27
Ο ΕΥΡΩΕΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	28-32
ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ	33
ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; ΙΔΟΥ Η ΑΠΟΡΙΑ	34-36
ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΕΣΧΑΤΟΙ	37-38
ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥ	39
Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ	40-45
Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΗΜΕΡΑ (συνέντευξη)	46-48
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ	49-53
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	54-55
ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΙ ΝΟΤΕΣ	56-57
ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	58-59
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	60-66
ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ 1922-1969	67-72

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο 1.200 δρχ.
Για έξη μήνες 600 δρχ.
Επιχειρήσεις 2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων 900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:
Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση

Η φωτογραφία από τη ΖΙΤΣΑ στο εξώφυλλο είναι του Σ.ΕΛΛΗΝΙΑΔΗ.

Οι μουσικοί είναι οι:

Μάνθος Σταυρόπουλος (ντέφι), Φώτης Αθανασιάδης (κλαρίνο),
Βασίλης Αθανασιάδης (λαουτο-κιθάρα), Αχιλλέας Δήμου (βιολί)

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ
(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX
(ACBA)

SPHINX
ΕΠΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

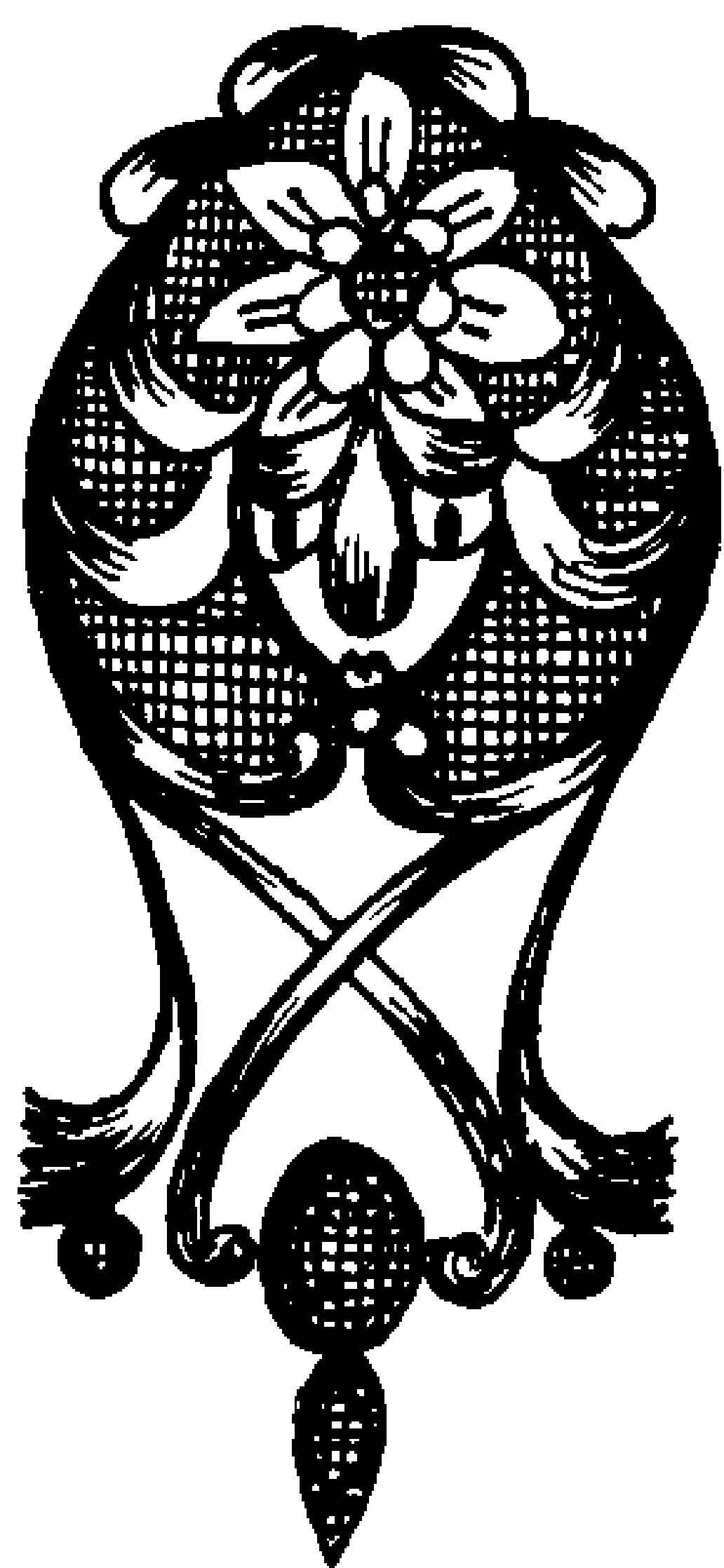
ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΝΖΡΡΡΓ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

«ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ»

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

(ή η μαντάμ βρυκόλακας)

του ΑΚΗ ΠΑΝΟΥ

Πρόλογος

Ο χρόνος είναι 365 μέρες, λένε τα ημερολόγια.

Ο χρόνος είναι 8.760 ώρες ή 525.600 λεπτά, λένε τα ρολόγια.

Ο χρόνος είναι 31.636.000 δευτερόλεπτα, λένε τα χρονόμετρα.

Ο χρόνος είναι ο ρυθμός, λένε οι μουζικάντηδες και οι χορευτές.

Ο χρόνος είναι γιατρός, λένε οι χήρες κι οι χωρισμένες, - μη το πολυπιστεύετε. Για πολλές, γιατρός είναι και τα σαραντάμερα, ακόμα και τα εννιάμερα. Το ρεκόρ ταχείας ιάσεως (ανεπίσημο και μη αναγραφόμενο στο βιβλίο του Γκίνες) το κατέχει γνωστή μου κυρία, η οποία «γιατρεύτηκε» αμέσως μετά την κηδεία του συζύγου.

Ο χρόνος είναι αυτός που τα δαμάζει όλα, είπε κάποιος αρχαίος σοφός. Ποιός ήταν αυτός; Και τι σας νοιάζει; Όποιος και νάτανε το ίδιο κάνει. Αρχαίος πάντως ήτανε, επομένως, σοφός. Απ' ό,τι λένε τα σοφά βιβλία, οι αρχαίοι ήταν άπαντες σοφοί. Κουτό αρχαίο δεν θα βρήτε, και μη ψάχνετε άδικα.

Ο χρόνος είναι χρήμα, λένε όλοι οι καπιταλιστές, με πρώτους τους Αμερικάνους. Υποψιάζομαι αμυδρά, πως ετούτοι δώ, κάτι λένε. Θα πήτε πως: αυτό τους το πιστεύω είναι η

αιτία που βρίσκονται στη «διανόηση» τόσο πίσω, την ίδια ώρα που άνθρωποι απο χώρες σαν τη δική μας φλομώνουνε στο ΝΟΜΠΕΛ. Σωστό και πρόσβαρο, αλλά... τί να σας πώ ρε παιδιά, το θέμα είναι δυμούτσουνο. Όταν είμαι κονομημένος κάργα, και με τα πάντα μου, πνίγομαι απο περηφάνια (το γράφω και σηκώνεται η τρίχα μου) και χαίρομαι που πήγαμε στη διανόηση μπροστά, κι οι καπιταλιστές μείνανε πίσω. Έτσι όμως αδερφάκι μου βρεθώ με τρεις και είκοσι στο παντελόνι, σκέπτομαι πως: Υπέροχον βεβαίως να είσαι απο Κουτούρα Α' Εθνική, αλλά και το να μείνεις «πίσω», υπεροχώτατον!! Αν είσθε λοιπόν άξεστος καπιταλίστας - απ' αυτούς που πιστεύουν πράγματι πως ο χρόνος είναι χρήμα - μη τον σπαταλάτε διαβάζοντας τα πάρα κάτω. Θα χάσετε το χρόνο σας, επομένως τα λεφτά σας. Αλλά και σείς (κυρίως εσείς) που θεωρείτε αδιανόητη τη ζωή χωρίς κουτούρα, βρέστε κάτι πιο «μορφωμένο», πιο «κουτουριάτικο» να την «βρήτε». Το παρακάτω γελιογράφημα είναι αντιμορφωτικό, αντιδιανοητικό, αντιτέτοιο, αντιαλλιιώτικο. Κοντολογής, «ΑΝΤΙΚΟΥΤΟΥΡΙΑΡΙΚΟ». Σταματάτε λοιπόν εδώ για καλό σας. Μάπα το καρπούζι, σας προειδοποίησα.

ΕΝ ΑΡΧΗ ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ

Ο άνθρωπος να πούμε, πριν γεννηθεί είναι ΣΧΕΔΟΝ ΤΙΠΟΤΑ. Λέμε ΣΧΕΔΟΝ, γιατί δεν είναι απολύτως ΤΙΠΟΤΑ. Είναι όμως πολύ μικρός. Δεν ξεπερνάει στο μπόϊ το κοινό χλεμπονιάρικο μικρόβιο της ιμφλουέτζας σε μέτρια ανάπτυξη. Είναι ένα σποράκι τόσο δά, ένα απο τα αμέτρητα σποράκια που σουλατσάρουνε στη ραχοκοκαλιά του «αρσενικού».

Πολύ κουβέντα γίνεται για το ποιός έχει βάλει τα σποράκια στο μεδούλι του «αρσενικού». Άλλοι λένε: η σύμπτωση. Άλλοι λένε: η φύση. Άλλοι λένε: ο Θεός. Τρέχα γύρευε δηλαδή. Καθ' ένας ό,τι κατεβάζει η κούτρα του, ή ό,τι τον βολεύει.

Βρίσκει τώρα ο αρσενικός μια θηλυκιά, κάνουνε... τί κάνουνε, και δι' αυτού του τρόπου φυτεύει μερικά

σποράκια στη μήτρα της. Απ' αυτή κι όλες τη στιγμή, τα σποράκια μέσα στη μήτρα της θηλυκιάς αρχίζουνε τον καυγά. Έναν καυγά που εξελίσσεται σε μάχη ζωής ή θανάτου.

Ξέρουνε κύριε πριν ακόμα σκάσουν απ' τ' αυγό, πως ΕΝΑ ΑΠ' ΟΛΑ ΘΑ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙ. Τα υπόλοιπα κλάφτα. Να μπουνιές και κεφαλοκλειδώματα, να κλωτσές καράτε στη μούρη, να κάτι φιλοσουγιαδιές ύπουλες... Τελικά ο πιο νταής ξεπαστρεύει τους άλλους, κι έπειτα, νικητής και τροπαιούχος περνάει στην κοιλιά της θηλυκιάς και το ρίχνει στο φαγοπότι αναμένοντας την ανάπτυξη και τη γέννησή του. Κάμποσες φορές όμως, οι «νταήδες» λαχάινει να είναι περισσότεροι απο ένας. Τότε να πούμε, κάνουνε αναχωχή. Δίνουνε τα χέρια και αποφασίζουνε να τη βγάλουνε φρόνημα κι

αγαπημένα για να μη στερηθούνε της «γεννήσεως» απο χαζομάρα και βιασύνη. Λένε δηλαδή: Γιατί να φαγωθούμε αδελφια τώρα και να μη γεννηθούμε ποτέ; Κάνουμε ανακωχή, γεννιόμαστε, κι αν εξακολουθούμε να γουστάρουμε φαγωμάρα, έχουμε μια ζωή μπροστά μας να τρωγόμαστε. Στις περιπτώσεις που πετυχαίνουνε αυτές οι διαπραγματεύσεις έχουμε δίδυμα, τρίδυμα, μέχρι πεντάδυμα και βάλε έχουμε. Αντίθετα, όταν τα σποράκια είναι ΑΝΕΝΔΟΤΑ και συνεχίσουνε τη φαγωμάρα δεν έχουμε τίποτα. Και τότε ο αρσενικός επαναλαμβάνει την ΕΜΦΥΤΕΥΣΙΝ ΣΠΟΡΩΝ, προς μεγίστην ευχαρίστησιν της θηλυκιάς αλλά και αυτού του ιδιού!!

Αυτά λέγονται για να φανεί, πως ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ είναι: φονιάς, κανίβαλος, καθίκι άπλυτο, και πολλά άλλα συγγενή και συναφή πολύ πριν γίνει ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Ο Καζαβούμπου γεννήθηκε στη μαύρη Αφρική πριν 86 φεγγάρια. Με το δικό μας καλαντάρι, έχει κλείσει τα επτά και περπατάει τα οχτώ. Ένα μαυροκακανιασμένο λιγούρικο πιτσιρίκι είναι, που λιάζεται καθισμένο χάμω, έξω απο την αχυροκαλύβα της φαμίλιας του. Διώχνει πότε - πότε με το χέρι του τις χοντρές Αφρικάνικες μύγες, που κοντεύουνε να του βγάλουνε τα μάτια, βγάζει τις τσίμπλες του με το μικρό δάχτυλο, σκουπίζει τις μύξες του με την ανάστροφη της παλάμης, ξύνει τα κάκαδα απ' τα σπυριά του με τα νύχια, κι έπειτα βάζει τα δάχτυλα στο στόμα και τα καθαρίζει...

Και βλαστημάει μέσα του την ώρα και τη στιγμή που πήγε ο «αρσενικός» κι έβαλε τα σποράκια του στη μήτρα της «θηλυκιάς». Και βλαστημάει και τον κερατά τον εαυτό του, που καθάρισε ακόμα και μπαμπέσικα τα άλλα του αδερφάκια, τα σποράκια, με αποτέλεσμα να νικήσει και να γεννηθεί τούτος εδώ ο θλιβερός πεινασμένος Καζαβούμπου. Δεν αντιλαμβάνεται πως «έτυχε του δώρου της ζωής» και πως γι' αυτή και μόνο την εύνοια, οφείλει να δοξάζει τον Κύριο. Και ξαναβλαστημάει αισχρά και αράπικα! Και αμαρτάνει ασυνείδητα!! και απώλεται!!! Αλλά, τι διαγωγή μπορεί να περιμένει κανείς απο όλους τους εφτάχρονους μυξιάριδες πεινασμένους Καζαβούμπου;

Όλα τα βλέπει μαύρα ο Καζαβούμπου, πιο μαύρα κι απο το πετσί του. Ζωή είν' αυτή αδερφάκι μου; Στην αρχή να σε ταιΐζουνε ένα βυζί γάλα την ημέρα, ενώ για να χορτάσεις δεν φτάνανε πέντε, μετά μπανάνες και ανανά, μετά καμιά πιθικόγλωσσα με πράσσα ή κροταλία φούρνου, και πριν καλά καλά σταθείς στα πόδια σου, ιδού το τόξο, ιδού τα βέλη, και άντε να κονομίσεις. Ζωή είν' αυτή; Καλύτερα ήτανε στην κοιλιά της «θηλυκιάς». Ούτε μύγες, ούτε μύξες, ούτε σπυριά, ούτε τίποτα. Πλακούντα εν αφθονία, κρασί λευκό, ροζέ και κόκκινο. Ε, ρε «θηλυκιά», γιατί με γέννησες;

Με το τόξο στην αρχή δεν τα πήγε καλά, και το παράτησε. Έφτιαξε μια σφεντόνα, παγίδες απο δοντρόσκοινα, βάραγε κανένα πουλί, πιάνανε και οι παγίδες κανα ζούδι, τάψηνε, έκανε και σαλάτα απο ραδικοβλάσταρα του δάσους, την πέτσονε, και μετά τόριχνε στη λούφα για να χωνέψει. Αυτά όταν ήτανε πιτσιρίκι. Έπειτα, άμα μεγάλωσε, εξελίχτηκε σε σαΐνι ολκής. Το τόξο, που δεν κατάφερνε να το βολέψει πιτσιρικάς, τόπιασε και το ξεφτίλισε που λένε. Και καλά με το τόξο. Με το ακόντιο; Για να καταλάβεις τι φαρμάκι ήτανε, ένα σου λέω. Τα

φίδια, τα φιδάκια τα μικρά δηλαδή, όταν τα σκότωνε με ακόντιο, τα σημάδευε πάντα στο αριστερό μάτι!! Κάπου τετρακόσα μπουκάλια μπύρα είχε κερδίσει στο σημάδι σε ένα μόνο τουρνουά!! Τους έκανε και πλάκα, μάλιστα. Έπαιρνε τα μπουκάλια που κέρδιζε, ανέβαινε σε ένα βραχάκι, καθότανε, άνοιγε ένα μπουκάλι με κινήσεις σε ρυθμό ρελαντί, έπινε μια γουλιά, χαμογελούσε ευχαριστημένος στους στεγνούς, που τον κυττάζανε και μετά τους έλεγε σαν τον ασπρομάλλη Κύριο - ταβλαδόρο της Τ.Υ.: Έτσι μ' αρέσει!!

Όλες τις ανάγκες του με το κυνήγι τις μάλωνε ο Καζαβούμπου. Το ντύσιμό του, τις μάσες του, τα κρασά και τα φουμαριστά του, όλα. Κι επειδή μέσα του ένοιωθε σαν πρωταθλητής της σκοποβολής, καταλάβαινε πως αυτό του το προσόν οφείλε να το διατηρήσει. Δύο πράγματα χρειάζεται ο αθλητής για να κρατηθεί σε φόρμα. Καλή ζωή, και σκληρή προπόνηση. Ο Καζαβούμπου τάκανε και τα δύο. Απο ζωή άλφα - άλφα, χαρισάμενη που λένε, ό,τι γουστάρουμε τόχουμε. Απο προπόνηση, το κυνήγι τούχε γίνει δεύτερη φύση. Όλα τα κυνήγαγε ο Καζαβούμπου, ό,τι κουνιώτανε, το σημάδευε. Άμα τρωγότανε, τότε τρωγε και κράταγε για πούλημα το τομάρι. Άμα δεν τρωγότανε έπαιρνε μόνο το τομάρι. Η ζωή του, κυνήγι στο δάσος. Στο καρτέρι

ένα πρωινό ο Καζαβούμπου είδε κάτι να κουνιέται. Κυττάξε καλύτερα, ήταν ένα ζώο που ερχότανε προς τη μεριά του. Κρύφτηκε και περίμενε νάρθει πιο κοντά. Ήταν ένα ζώο περίεργο! Ο Καζαβούμπου σημάδεψε στο δόξα πατρί, τούριξε, ξάπλα το ζώο. Το περίεργο ζώο τώρα, έτυχε νάναι ένας ταλαιπωρημένος εξερευνητής. Ο Καζαβούμπου βγήκε απ' την κρυψώνα του, πλησίασε το θήραμα, το κοίταξε και στο πρόσωπό του ζωγραφίστηκε η απορία! Είχε δει και ξαναδει πολλά ζώα. Τι πολλά; Όλα τα ζώα του δάσους, των βουνών και της πεδιάδας είχε δει. Ζώο όμως σαν και τούτο δώ πρώτη φορά έβλεπε!! Τράβηξε το μαχαίρι του και έκανε να του βγάλει το τομάρι. Το τομάρι δεν χρειαζότανε μαχαίρι, βγήκε μόνο του. Ένα αμπέχωνο εκστρατείας ήτανε σε άθλια κατάσταση. Ο Καζαβούμπου απόρησε. Πώς γίνεται και βγαίνει μόνο του το τομάρι; Και τότε είδε πως το «ζώο» είχε κι άλλα τομάρια απο μέσα. Και πουκάμισο είχε, και φανέλα, μέχρι σώβρακο μακρύ απο κάμποτο είχε!! Του τάγδαρε όλα. Έπειτα, με το μαχαίρι έκανε να του βγάλει το μέσα - μέσα τομάρι. Τζίφος. Μια πέτσα σαν φιδοπουκάμισο ήτανε, και του σκίστηκε σε δυό τρείς μεριές. Ζοχαδιάστηκε και το παράτησε. Θα το ψήσουμε με την πέτσα, είπε.

Έκανε τα χέρια του χωνί, τάβαλε στο στόμα, κι έβγαλε κάτι ήχους σαν στριγκλιάρικη γαργάρα. Δεν θάχανε περάσει δυό λεπτά κι έσκασε μύτη ο πρώτος, έπειτα άλλος, πέντε μαύροι βγήκαν απ' το δάσος. Είχανε σταθεί πάνω απ' το νεκρό «ζώο», το περιεργαζόντουσαν κι ο καθένας τους αναρωτιώταν τι είναι.

— Περίεργο ζώο.

— Δεν έχει λέπια σαν τα ψάρια της λίμνης ή τα φίδια...

— Ούτε καβούκι σαν τις χελώνες ή τα κοχύλια...

— Ούτε φτερά σαν τα πουλιά και τον τιμάριθμο...

— Ούτε γούνα σαν την αρκούδα και τον πάνθηρα...

— Τι σόι κέρατο είναι;

Τότε ένας, που φαινότανε σαν πρεσβύτερος της κομπανίας πήρε το λόγο:

«Κύριοι άγριοι», τους είπε. «Αν νομίζετε πως τούτο το νεκρό ζώο είναι ζώο, τότε είστε ζώα και η θολούρα σας έχει περάσει τις δώδεκα φωτομετρικές. Κυττάτε το χέρι του, ζώα και μετά κυττάξετε το δικό σας. Κυττάτε το πόδι του, το ξεροκέφαλό του τα... τα όλα του τέλος πάντων, και τότε θα αντιληφθείτε ζώα, πως το ζώο αυτό που εφονεύσατε υμείς γενναίε Καζαβούμπου δεν είναι ζώνον αλλά ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Μάλιστα, ΑΝΘΡΩΠΟΣ! Σας γελάει βεβαίως κάποια διαφορά χρώματος. Εμείς είμεθα μαύροι και τούτος δώ γαλακτερός. Κύριος γνωρίζει όμως οποία δεινά και ταλαιπωρία υπέστη ώστε να φτάσει να ξεθωριάσει. Ας μη τον ταλαιπωρήσουμε περισσότερον, λοιπόν, αδελφοί. Είπα, και, κουνηθείτε! Του λόγου σου φέρνεις ξύλα. Εσύ ετοίμαζε σουβλες και τα τοιαύτα. Εσύ αμολύσου να φέρεις το μπανανοφλουδόκρασο. Εσύ στη φυτεία με τις καναβουριές. Γεμίζεις ένα σακούλι φούντες κι έρχεσαι. Πούσαι ρε... απο τις πάνω - πάνω. Εσύ φεύγεις και δοποιάς τα κορίτσια. Πες στη μαντάμα πως είμαστε έξη. Εμένα να μου στείλει τη Μπιβιλού, πες της». Εξερευνητής ψητός με μπανανοφλουδόκρασο, με τις φούμες σου και με τη Μπιβιλού, που μόλις έχει κάνει το μπάνιο της στο ποτάμι κι έχει πασαλιφτεί με δαφνόλαδο... αυτή είναι ζωή!! Για τους Καζαβούμπου, θα μου πείτε. Βεβαίως για τους Καζαβούμπου. Μόνον γι' αυτούς. Άδικη ζωή!

Δεν χρειάζεται να περιγραφούν οι σκηνές του τεμαχισμού ή του ψησίματος, καθότι ανατριχιαστικό το πράγμα, πάντως... φάγανε εξερευνητή οι άγριοι κι απο τη νοστιμιά οι αδένες του λάρυγγα πάθανε γράμπα. Τι ωραίο πράγμα είναι τούτο δώ ρε Καζαβούμπου; Και να της μόδας το κυνήγι του λευκού ζώου και να συνταγές. «Εξερευνητής βραστός με μανδραγόρα, καρότα και κρεμμύδια». «Ψητός με σκόρδα, αλατοπίπερο, ρίγανη». «Φρικασέ με αντίδια αφρικάνικα». Τον μαγειρεύανε, λέει, με 246 τρόπους!!! Τέτοια ζήτηση δεν είχε ποτέ κανένα φαγώσιμο είδος στην αγορά των μαύρων. Τέσσερις χάντρες έδινες για ένα ολόκληρο ζαρκάδι κι ο εξερευνητής είχε πάει 6 χάντρες το κιλό, κύριε!! Λέγανε τα καζαβουμπάκια: Εμείς την Κυγιακή φάγαμε ετσερευνητή τσιτό(!), και ξερογλυφόντουσαν. Λέγανε οι καζαβουμπίνες: Κουβαλιτής ο δικός μου!! Τίποτα δεν μας λείπει. Μέχρι εξερευνητή μας φούνισε το Σάββατο!! Και καμαρώνανε. Οι χασάπηδες, για να κονομάνε, φτάσανε να μη γδύνουνε το θήραμα. Ήθελες μπουτι και τόπερνες με ένα μπατζάκι και μια μπότα κατιμά! Αίσχος δηλαδή. Ήθελες κεφαλάκι και τόπαιρνες με την κάσκα! Απο τότε έμεινε η συνήθεια τα σφαχτά να πουλιώνται με καπέλο. Και την αισχροκέρδεια τη λέμε ΜΑΥΡΗ ΑΓΟΡΑ, γιατί το φαινόμενο πρωτοπαρουσιάστηκε σε ΑΓΟΡΑ ΜΑΥΡΩΝ.

Στο συνέδριο, που συνεκλήθη εκτάκτως προς αντιμετώπισιν της καταστάσεως, λαβών το λόγο ο Πρόεδρος των εξερευνητών είπε:

— Κύριοι σύνεδροι. Το πρόβλημα το οποίον τίθεται ενώπιόν μας, είναι μέγα. Μαύρη μας την έχουν κάνει τη ζωή οι μαύροι. Απο την άλλη μεριά, ο δικός μας ευδαιμονισμός, η ολιγωρία, η αδιαφορία εν τέλει την οποίαν πάντοτε επεδείξαμεν έναντι του κινδύνου του προερχομένου εκ των του συμφώνου της ΔΑΣΟ-

ΒΙΑΣ φυλών, οδήγησαν εις την σημερινήν τραγικήν κατάστασιν και το χάλι μας, ΝΑΤΟ. Η πρόκλησις των αγρίων κύριοι σύνεδροι, επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί ΕΔΩ και ΤΩΡΑ! Επικαλούμαι τον πατριωτισμό, τον ανθρωπισμό, τον ηρωισμό, και όλες τας κατά....

— Τελείωνε!

— Τας κατά την εδώ παραμονή μας επιδειχθήσας αρετάς σας. Ομοίως επικ...

— Έμπαινε στο ψητό!

— Στο ψητό... μάλιστα, στο ψητό. Ψητό έφαγαν κύριοι σύνεδροι, τον εξακοσιοστό εβδομικοστό πρώτο αδελφό μας οι Κάφροι. Και μεις αντιμετωπίζομεν την κατάστασιν με απάθεια. Δεν σας προξενεί ψυχικήν επανάστασιν το γεγονός; Δεν αισθάνεσθε κάποιο σκίρτημα στην καρδιά, ή έστω ένα γαργάλημα στις φτέρνες; Δεν αισθάνεσθε αγανάκτηση, συγκίνηση, ή την ανάγκην επί τέλους να αμυνθείτε για την ίδια σας τη ζωή και τη ζωή των παιδιών σας;

— Και τί να κάνουμε;

— Άκου ερώτηση!! Να τους βαρέσουμε κύριοι. Να τους κάνουμε... ντα.

— Τώρα άμα πετύχουμε κανέναν τον αφήνουμε;

— Δεν αρκεί αυτό. Χρειάζεται συντονισμός ενεργειών, χρειάζεται οργάνωση, χρειάζεται διαφώτιση του λαού, χρειάζεται...

— Όχι κομματικά ρέ... κατέβα κάτω!!

— Μη θορυβείτε απρεπώς. Χρειάζεται λέω κινητοποίηση και πλέρια συμμετοχή της μάζας ενάντια...

— Ου! Ου! Ουουουουου...

— Συγκρατηθείτε. Δεν θέλω Ούουουου.

— Ουουουουου!!!

— Σκάστε λοιπόν. Είπα δεν θέλω Ουουουου!

Μύλος στο πρώτο συνέδριο. Απολογισμός: 1 νεκρός, 6 τραυματίες.

Στο δεύτερο συνέδριο, απαγορεύτηκε να λάβουν μέρος και οι μικροί. Η θύρα της καλύβας του συνεδρίου είχε κλειστεί με καλάμια μπαμπού. Έξω, δυο πεχλιβάνιδες όρθιοι ένθεν κι ένθεν με σταυρωμένα τα χέρια στο στήθος, παίζανε τον... σκοπό. Μέσα στην αίθουσα, από ένας αντιπρόσωπος όλων των τάξεων του εξερευνητικού τσούρμου. Πήγανε να βάλουνε στο αυλάκι τη δουλειά, αλλά δεν έμπαινε. Ο αντιπρόσωπος του υψίστου σήκωσε το χέρι του. Μπορώ να έχω το λόγο; Ρώτησε.

— Τον έχεις.

— Δεν μου λέτε τέκνα μου, είπε. Εμείς όσο και να σπάσαμε την κούτρα μας, συμπέρασμα δε βγάλαμε. Ξέρετε όμως γιατί δεν βγάλαμε;

— Να χαρείς το ράσο σου παπούλη, μη λες αηδίες. Άμα καταλαβαίναμε γιατί δεν βγάζουμε συμπέρασμα, θα είχαμε βγάλει και δεν θα ακούγαμε την αφεντιά σου.

— Συνεχίζουμε λοιπόν, είπε ο βιομήχανος της σωτηρίας. Συμπέρασμα δεν βγάζουμε διότι είμαστε ανίκανοι προς τούτο.

Ο αντιπρόσωπος των κυνηγών, ένας άντρακλας δυο μέτρα, έβαλε τις φωνές.

— Άκου δω παπά! Ανίκανος είσαι εσύ και όλη σου η συντεχνία. Εγώ έχω οκτώ παιδιά και πάω για το ένατο. Άμα θες κι άλλες αποδείξεις, στη διάθεσή σου.

— Μη οργίζεσαι τέκνο μου και αμαρτάνεις, είπε ο παπάς. Δυστυχώς, ουδόλως εννοούσα αυτό που εννοείς, και χάνω και τις «αποδείξεις» ο άμοιρος.

Θέλω να πω ότι, δεν είμαστε ικανοί να σκεφτούμε ορθά. Διαθέτομεν μεν τη δύναμη, υλική και πνευματική, πλην όμως και μη προς κακοφανισμό σας, στερούμεθα το απαραίτητον νιονιό. Γι'α να ζήσουμε χρειάζεται να δουλέψουμε. Να δουλέψουμε σκληρά.

Τον αντιπρόσωπο των εμπόρων τον ζώσανε τα φίδια, τι λέει ετούτος δω; Σκέφτηκε. Να δεις ότι στο τέλος θα τα κάνει θάλασσα. Πέντε φράγκα αγοράζω, εκατό πουλάω, αυτός αγοράζει τσάμπα και πουλάει όσο θέλει. Μέχρι ανύπαρκτα εξοχικά στον παράδεισο πουλάει και τους λέει πως ΟΛΟΙ δουλεύουμε σκληρά!! Όσο μπουμπούνες και νάναι, θα μας πάρουνε πρέφα και θα μας ξεφωνίσουνε. Προσπάθησε να προλάβει το κακό.

— Παρακαλώ Δέσποτα, είπε, συντομεύετε αν θέλετε, διότι στο σπίτι έχουμε μουσακά και άμα κρυώσει καταλαβαίνετε. — Σωστά τέκνο μου, είπε ο παπάς, θα είμαι σύντομος. Έλεγα λοιπόν πως: Ο βίος ο δικός μας είναι τραχύς και άχαρος. Η αδυναμία μας πάλι να βελτιώσουμε τα του οίκου μας, κάθε άλλο, παρά απόδειξιν σοφίας είναι. Σκέφτηκα λοιπόν πως αυτοί που έχουνε βρει το μήνα που θρέφει τους άλλους έντεκα, ασφαλώς και θα διαθέτουν περισσότερο μυαλό από μας, που επί ματαίω τον ψάχνουμε.

— Και που είναι οι έξυπνοι, άγιε άνθρωπε;

— Θέλετε να τους δείτε; Ελάτε εδώ. Σηκώθηκε και άνοιξε την καλαμόπορτα της καλύβας συνεδρίου. Απέναντι, έξω από το σαλούν, λιάζονταν αραγμένοι σε καρέκλες ή χάμω καμιά εικοσαριά σκερβελέδες, μόνιμοι τεμπέληδες, και καλοπερασόπουλοι. Ο παπάς τους έδειξε στους άλλους.

— Ιδού οι έξυπνοι!! είπε. Στο ταξίδι του ερχομού, όλοι κάποια δουλειά κάνατε...

Ο αντιπρόσωπος εμπόρων σκέφτηκε: «ευτυχώς ο παπάς σταμάτησε να λέει κοτσάνες. Είπε ΚΑΝΑΤΕ. Δεν είπε ΚΑΝΑΜΕ», και πήρε βαθιά ανάσα.

— ... αυτοί, συνέχισε ο παπάς, τρώγανε, ψειρίζοντουσαν και ξαπλώνανε. Από τη μέρα που πατήσαμε το πόδι μας εδώ, πάνε δυό χρόνια τώρα, το ίδιο μπουζούκι. Ξάπλα, μάσα, φούμα, και... φούρνος να μη καπνίσει. Κουνιώνται από τη θέση τους μόνο όταν θέλουνε να κάτσουνε στο αριστερό τους οπίσθιο για να ξεμουδιάσει το δεξί, και ούτε μπορείς να τους καχίσεις γι' αυτό. Καυγάδες δεν κάνουνε, εκβιασμούς δεν κάνουνε, όλη μέρα κουβεντιάζουνε και σκέπτονται. Κουβεντιάζουνε και σκέπτονται ο,τιδήποτε. Ο,τιδήποτε έξω από τη δουλειά. Τη δουλειά την αφήνουνε για ΜΑΣ τα κορόιδα. Ο αντιπρόσωπος εμπόρων ξανασκέφτηκε: «Πάλι μου το αλλάζει ο παπάς. Τώρα είπε ΓΙΑ ΜΑΣ τα κορόιδα, και όχι ΓΙΑ ΣΑΣ τα κορόιδα. Αλλά μου φαίνεται πως εδώ κολλάει». Ο παπάς συνέχισε, «άσε δηλαδή που τους κάνουνε γούστο τα γυναικάκια του σαλούν, κι όλο τους ρίχνουνε τίποτις βιδάνιο από το βίζιτο. Νταβατζιλίκι θα πείτε. Ίσως, αλλά νταβατζιλίκι περιοχής. Άνευ προστασία, εκβίαση και τέτοια. Κοπρίτες μελετημένοι σας λέω!! Από κοροϊδιλίκι ΜΑΣ σκοτωνόΣΑΣΤΕ...»

«Κύττα ο παπάς παπατζιλίκι»!! έφριξε μέσα του ο αντιπρόσωπος εμπόρων!! «Κύττα πως κάρφωσε τα ΜΑΣ και το ΣΑΣ και τους μπέρδεψε ο τράγος!!»

— Όποιος δεν έχει μυαλό, έχει πόδια. Άσχετο θα μου πείτε, αλλά έτσι είναι ασεβείς αδελφοί. Δεν τα έχουμε ΟΛΑ ΟΛΟΙ. Όσο κουτάβια και νάμαστε πρέπει να αντιληφθούμε την μεγάλη τούτη αλήθεια. Ο Θεός έδωσε στους δουλευταράδες τα χέρια και τα

πόδια και στους κοπρίτες το μυαλό. Σκληρό και φοβερό θα μου πείτε, αλλά ανεξιχνίαστοι αι βουλαί του Υψίστου. Γι' αυτό σας λέω αδελφοί, λογαριάστε καλά τα κόζα και αποφασίστε. Ή ζητάμε τα φώτα των αξιοτίμων κ.κ. κοπριτών ή κολλάτε στο μπουνταλάδικο και καθόσαστε και σας μεζεδιάζουνε έναν-έναν οι Καζαβούμπιδες.

Στο σημείο αυτό διεκόπη η συνεδρίαση, αφού ορίστηκε άλλη για την ψηφοφορία επί της προτάσεως παπά.

Όλοι φύγανε αμίλητοι και σκεφτικοί με ένα κάρω ερωτήματα στο κεφάλι.

— Μπερδεμένα πράματα ρε μάγκα να πούμε, απάντρευτα πράματα. Οι κοπρίτες, σοφοί; Και να τους βάλουμε συμβούλους να πούμε; Τι συμβούλους; Προφασόρους!! Κουμανταδόρους επομένως...

Από την αίθουσα συμβουλίου, φύγανε άπαντες, πλην δύο. Του αντιπροσώπου του διαστημικού Άρχοντος και της μαφίας εμπόρων. Τάπα καλά; ρώτησε το ράσο.

— Στην αρχή πήγες να μου τα κάνεις μούσκεμα, είπε η Παλάντζα. Μετά έστρωσες. Μην ανησυχείς όμως παπούλη. Έτσι και κάνουνε τον τσαγκό, θα τους λυσσάξει η συντεχνία μου. Δέκα σέντσια αγοράζαμε τον Πάνθηρα; Ένα σέντσι θα τον αγοράζουμε. Θα τους πεθάνουμε από λιγούρα.

— Και μεις δεν θα τους δίνουμε άφεση αμαρτιών, θα τους αφορίσουμε, θα...

— Ξέρεις τι λέω πανιερώτατε; είπε ο Παλάντζας. Γιατί να περιμένουμε να μας κάνουνε πρώτα τον τσαγκό, και να μη τους κοκαλώσουμε από τώρα; Εμείς θα λέμε ότι το εμπόριο διέρχεται οικονομική κρίση, αιτία της οποίας είναι οι εχθροί μας οι μαύροι και η κάμψη της διεθνούς οικονομίας. Εσείς πάλι θα λέτε τα δικά σας. Για πατρίδα, θρησκεία, οικογένεια, πίστη, Θεία δίκη, κόλαση... Πέστε ότι σας φωτίσει. Και κάνουμε την ψηφοφορία μετά κανά δυο μήνες, που θάχουνε γίνει τα αυτιά τους ζελατίνες από την πείνα, θάχουνε βγάλει τη χρυσή από τα δικά σας, και θάναι πια ΩΡΙΜΟΙ ψηφοφόροι.

Μετά δυο μήνες, Κυριακή βραδάκι ήτανε, κλείσανε οι κάλπες και έγινε η καταμέτρηση. Υπέρ της πρότασης παπά 8.647, όχι 0, αποχή 23, ΛΕΥΚΑ 4.

Στο συμπόσιο του εκλογικού θριάμβου, κουδούνι ο εκπρόσωπος εμπόρων πλησίασε τον αντιπρόσωπο ράσου που καθόταν σκεπτικός σε μια γωνιά.

— Τι έπαθες ρε συνεταιράκι και ούτε πίνεις, ούτε μιλάς; Δεν είσαι ευχαριστημένος που έγινε το δικό μας;

— Είμαι, είπε ο παπάς, πώς δεν είμαι.

— Τότε γιατί κάθεσαι έτσι, τι σκέφτεσαι;

— Τι να σκέφτομαι, είπε το ράσο. Τους ψήφους σκέφτομαι. Δώσε βάση. 8.647 ρίξανε ΝΑΙ, έτσι;

— Έτσι.

— ΟΧΙ δεν είχαμε κανένα.

— Όχι. ΟΧΙ δεν είχαμε. Πώς νάχουμε δηλαδή; Αφού...

— Αποχή είχαμε 23.

— Ήτανε οι 23 κοπρίτες που εκλέξαμε. Βαριόντουσαν να πα να ψηφιστούνε.

— Εντάξει ως εδώ, είπε το ράσο. Είχαμε όμως 4 άσπρα. ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΑΣΠΡΑ κύριε Παλάντζα, μπορείς να μου πεις ποιοί αντίχριστοι μας τα ρίξανε;

Το πιστέψετε δεν το πιστέψετε, οι κοπρίτες που αναλάβανε κουμανταδόροι είχανε μυαλό.

Πρώτον: ειδοποιήσανε τα κορίτσια στο σαλούν, να κάνουνε σάουνα και να τους περιμένουνε.

Δεύτερον: δεν ήπιανε πολύ και δεν είπανε πολλά. Το πιοτό άλλωστε, ήτανε μάπα και στα σαλούν τους περίμενε σαμπάνια. Κρατήσανε το σοβαρό τους, τσουγκρίσανε τα ποτήρια τους τυπικά για το σιδερόκεφαλοι, και μετά σηκωθήκανε. Εμάς, μας συγχωρείτε, η ώρα μία και πέντε και κατά πως καταλαβαίνετε πρέπει να του δίνουμε διότι το πρωί μας αναμένουν βαριά κυβερνητικά καθήκοντα. Καληνυχτήσανε και τραβήξανε γρήγορα για το σαλούν, μη λάχει αργήσουνε, βαρεθούνε τα κορίτσια και τη βρουνε με κανένα πελάτη. Πολύ τόχεις;

— Ωραίο πράμα μάγκα μου τη μια μέρα να είσαι τσόλι, και την άλλη να γίνεσαι Κουβερνάντος. Είδες βόλεμα οι κοπρίτες; Μυαλό χρειάζεται τη σήμερα ημέρα κύριε. Και τη βγάζεις όχι απλώς καθαρή, αλλά κατάλευκη. Αστραφτερή. Οι κοπρίτες για να την βγάζουνε κοπρίτικα, ασφαλώς είχανε μυαλό. Όχι όμως τόσο για να σκεφτούνε πως: «Ωραίο πράμα τη μια μέρα να είσαι τσόλι και την άλλη κουβέρνο, αλλά τι χαμπάρια ΟΤΑΝ ΕΡΘΕΙ Η ΩΡΑ ΠΟΥ ΑΠΟ ΚΟΥΒΕΡΝΟ ΞΑΝΑΓΙΝΕΣΑΙ ΤΣΟΛΙ»;

ΑΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΥΣ ΗΜΑΣ

Το προσωρινό υπουργικό συμβούλιο ασχολήθηκε την πρώτη μέρα με την ανάδειξη αρχηγού. Προταθέντες υποψήφιοι δεν υπήρχαν και η ψηφοφορία ήταν μυστική. Το αποτέλεσμα; Πήρε ο καθένας από μια ψήφο. Τη δική του!! Μπροστά σε τόσο γενική συγκινητική ομολογουμένως ανιδιοτέλεια, αποφασίστηκε ο αρχηγός να βγει με λότο. Βάλανε χαρτάκια με τα ονόματά τους μέσα σε μια τραγιάσκα, τα ανακατέψανε, και τραβήξανε. Ένας απ' όλους βγήκε. Μάζεψε τα συχαρίκια των αλλονών για την εμπιστοσύνη που του έδειξε η κληροτίς και ανέβηκε στο βήμα.

— Αγαπητοί συνκοπγίτες, ξέγω πολύ καλά ποια είναι αυτή τη στιγμή τα βαθύτεγα αισθήματά σας απέναντί μου. Ξέγω επίσης, πως με το πγώτο στγαβοπάτημα θα κυττάξετε να μου φάτε την καγέκλα. Σας βεβαιώ όμως ότι την στιγμή που θα αντιληφθώ πως έπαψα να χαιίγω εμπιστοσύνης, θα παγαμεγίσω αξιοπγεπώς, διότι εγώ, έχω μάθει τα ποτήγια να τα πίνω πικρά και όχι ζαχαγωμένα. Αυτά όμως θα τα πούμε το '81. Πγος το παγόν δουλειά. Ο καθένας από σας να ετοιμάσει πγοτάσεις πγος λύσιν του συγκεκριμένου πγοβλήματος των μαύγων, το οποίον καλούμεθα να αντιμετωπίσομ'ν. Αυτά και... λυεται για σήμεγα η συνεδγίαση καθότι το απόγευμα κατεβαίνω ανυπεγθέτως στον άγιο κοσμά για γκολφ. Εσείς, καθυστεγημένοι, δεν γίχνετε καμμιά μπαστουινιά; Μπαστουνόβλαχοι!!!

Δεύτερη, τρίτη, τέταρτη συνεδρίαση κεκλησμένων των θυρών, προτάσεις, σχέδια, συζητήσεις. Τέλος. Φωνάξανε τον Παλάντζα και τον Πετραχείλι και ξανακλείσανε την πόρτα.

— Δεν μου λες, είπε ο πρόεδρος στον Παραδεισομεσίτη, αυτό το Λατινικό το «τρε φατσιουμ νόμινε» το ξέρεις;

— Δεν έτυχε τέκνον μου...

— Κατάλαβα, δεν το ξέρεις. Θα στο κάνω φιλά τότε. Λέει ότι τρεις σκαρώνουνε συμμορία, επομένως συμμορία είμαστε και σαν συμμορίτες θα τα λέμε του λοιπού. Παστρικά και ξεκάθαρα, όχι δηλαδή το παραμύθι που γράψαμε για τους άλλους να το διαβάζουμε και εδώ μέσα.

Ο παπάς έφριξε. «Όχι τέκνον μου είπε, δεν είμαστε η συμμορία των τριών. Ο λαός είναι μαζί μας. Είμαστε πλήθος, δεν είμαστε τρεις, ούτε δεκατρείς, είμαστε χίλιοι δεκατρείς»!!

Ο πρόεδρος της κυβέρνησης του πάτησε τις φωνές.

— Αυτά ποιμενάρχα μου, είπε, και μη με παρεξηγήσεις που θα στο πω κρητικά, να τα κρατήσεις να τα λες στο κουράδι σου. Άμα βγάλεις ρε από τους χίλιους δεκατρείς τους χίλιους που είναι για ζήτω και άλλους δέκα που είναι για ψίχουλα, πόσοι μένουνε; Εδώ μέσα πρέπει να το χωνέψετε αυτό άπαξ και δια παντός, βρίσκειται ο αιθέρας της λοβιτούρας. Προσγειωθείτε επομένως και να μη ξανακουστούνε χαζά, γιατί δεν θα νετάρουμε ποτέ. Μπορεί στους άλλους να λέμε ότι είμαστε ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΩΝ αλλά να μη ξεχνάμε ότι οι τυχοδιώκτες είμαστε εμείς, όλοι εμείς, και ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ. Ξηγηθήκαμε; Άμα δεν σας γουστάρει διαλάω τη Βουλή μου, παίρνω τους υπουργούς μου και πάμε για το σαλούν που περιμένουνε τα κορίτσια τόσες μέρες απότιστα για χατήρι σας. Είπα, και μπορείτε να σκεφτείτε όσο θέλετε. Έχετε στη διάθεσή σας... τριάντα δευτερόλεπτα, 28, 25, 23, 21...

Ο αρχιπαλάντζας έσκυψε στο αυτί του αρχιράσου. «Δέσποτα» του είπε:

— Τα κόζα όπως βλέπεις είναι στριμόκωλα και μάλλον μπλέξαμε. Προς το παρόν όμως νομίζω ότι πρέπει να πούμε ΝΑΙ. Πες ΝΑΙ να σπατσάρουμε τώρα και βλέπουμε παρακάτω. Άλλωστε, άμα την πατήσουμε, η συντεχνία μου θα ζημιώσει τα πιο πολλά, μη παίζεις λοιπόν την αντιπολίτευση, θα μας φύγουνε. Τα μάτια του προέδρου γυαλίζουνε, δεν είναι ώρα για κόνξες...

— 19, 15, 10, 4, 1...

— ΝΑΙ, ΝΑΙ, ΝΑΙ!!!

Ο πρόεδρος βάρεσε την κουδούνα του και επέβαλε σκασμό.

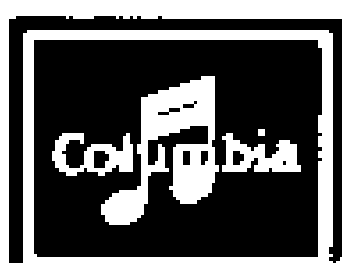
— Κύριοι, είπε, αφού ευχαριστήσω θερμά το σώμα για τον αυθορμητισμό με τον οποίον δέχτηκε το βέτο μου, αρχίζω το διάβασμα του κατεβατού:

— Αποφασίζομεν και διατάσσομεν την παύσιν του κυνηγίου των αθών λευκών τυχοδιωκτών υπό των μαύρων ΔΑΣΟ-ΣΥΜΜΟΡΙΤΩΝ. Το σχέδιο αντιμετώπισής τους, απλό. ΣΚΑΚΙ. Σκάκι οι μαύροι δεν ξέρουνε. Θα τους αφήσουμε να κάνουν την πρώτη κίνηση, θα κάνουμε μεις μια αντιπερισπαστική, θα κάνουνε αυτοί άλλη μία χαζή, και τότε με μια απλή κίνηση κάνουμε ΜΑΤ●

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ (τι συνεχίζεται που ακόμη δεν άρχισε)

ΛΑΚΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΗΦΙΣΟΥ
ΤΗΛ: 3461266 – 3471689

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Λ. ΞΑΝΘΑΚΗΣ